

Chrzest w biblii

Baptizó: to dip (szybka kąpiel, zanurzenie), sink (zatapiać),

Usage: I dip, submerge zanurzać, but specifically of ceremonial dipping;
I baptize (ja zanurzam).

Fragmenty o zanurzeniu

bez nacisku na chrzest Jana Chrzciela, który jest innym zanurzeniem niż ten, który przyjmowali chrześcijanie (patrz historia Apollosa).

Ew. Mateusza 3:6, BT

Przyjmowano od niego chrzest w rzece Jordan, wyznając przy tym swe grzechy.

Ew. Mateusza 3:11, BT

Ja was **chrzcę wodą** dla nawrócenia; lecz Ten, który idzie za mną, mocniejszy jest ode mnie; ja nie jestem godzien nosić Mu sandałów. On was **chrzcic będzie Duchem Świętym** i ogniem.

Ew. Mateusza 3:13, BT

Wtedy przyszedł Jezus z Galilei nad Jordan do Jana, żeby **przyjąć chrzest** od niego.

Ew. Mateusza 28:19, BT

Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, **udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego**.

Ew. Marka 1:4, BT

Wystąpił Jan Chrzciel na pustyni i głosił **chrzest nawrócenia** na odpuszczenie grzechów.

Ew. Marka 10:38, BT

Jezus im odparł: Nie wiecie, o co prosicie. Czy możecie pić kielich, który Ja mam pić, albo **przyjąć chrzest**, którym Ja mam **być ochrzczony**?

Ew. Marka 16:16, BT

Kto uwierzy i **przyjmie chrzest**, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony.

Ew. Jana 1:33, BT

Ja Go przedtem nie znałem, ale Ten, który mnie posłał, abym **chrzciał wodą**, powiedział do mnie: Ten, nad którym ujrzysz Ducha zstępującego i spoczywającego nad Nim, jest Tym, który **chrzci Duchem Świętym**.

Dzieje Apost. 1:5, BT

Jan **chrzciał wodą**, ale wy wkrótce zostaniecie **ochrzczeni Duchem Świętym**.

Dzieje Apost. 2:14—41, BT

Wtedy stanął Piotr razem z Jedenastoma i przemówił do nich donośnym głosem: «Mężowie Judejczycy i wszyscy mieszkańcy Jerozolimy, przyjmijcie do wiadomości i posłuchajcie uważnie moich słów! Ci ludzie nie są pijani, jak przypuszczacie, bo jest dopiero trzecia godzina dnia, ale spełnia się przepowiednia proroka Joela: W ostatnich dniach - mówi Bóg - wyleję Ducha mego na wszelkie ciało, i będą prorokowali synowie wasi i córki wasze, młodzieńcy wasi widzenia mieć będą, a starcy - sny. Nawet na niewolników i niewolnice moje wyleję w owych dniach Ducha mego, i będą prorokowali. I sprawię dziwy na górze - na niebie, i znaki na dole - na ziemi. Krew i ogień, i kłęby dymu, słońce zamieni się w ciemności, a księżyc w krew, zanim nadejdzie dzień Pański, wielki i wspaniały. Każdy, kto wzywać będzie imienia Pańskiego, będzie zbawiony. Mężowie izraelscy, słuchajcie tego, co mówię: Jezusa Nazarejczyka, Męża, którego posłannictwo Bóg potwierdził wam niezwykłymi czynami, cudami i znakami, jakich Bóg przez Niego dokonał wśród was, o czym sami wiecie, tego Męża, który z woli postanowienia i przewidzenia Bożego został wydany, przybiliście rękami bezbożnych do krzyża i zabiliście. Lecz Bóg wskrzesił Go, zerwawszy więzy śmierci, gdyż niemożliwe było, aby ona panowała nad Nim, bo Dawid mówił o Nim: Miałem Pana zawsze przed oczami, gdyż stoi po mojej prawicy, abym się nie zachwiał. Dlatego ucieszyło się moje serce i rozradował się mój język, także i moje ciało spoczywać będzie w nadziei, że nie zostawisz duszy mojej w Otchłani ani nie dasz Świętemu Twemu ulec skażeniu. Daleś mi poznać drogi życia i napełnisz mnie radością przed obliczem Twoim. Bracia, wolno powiedzieć do was otwarcie, że patriarcha Dawid umarł i został pochowany w grobie, który znajduje się u nas aż po dzień dzisiejszy. Więc jako prorok, który wiedział, że Bóg przysiągł mu uroczysto, iż jego Potomek zasiądzie na jego tronie, widział przyszłość i przepowiedział zmartwychwstanie Mesjasza, że ani nie pozostanie w Otchłani, ani ciało Jego nie ulegnie rozkładowi. Tego właśnie Jezusa wskrzesił Bóg, a my wszyscy jesteśmy tego świadkami. Wyniesiony na prawicę Boga, otrzymał od Ojca obietnicę Ducha Świętego i zesłał Go, jak to sami widzicie i słyszycie. Bo Dawid nie wstąpił do nieba, a jednak powiada: Rzekł Pan do Pana mego: Siądź po prawicy mojej, aż położę nieprzyjaciół Twoich podnóżkiem stóp Twoich. Niech więc cały dom Izraela wie z niewzruszoną pewnością, że tego Jezusa, którego wyście ukrzyżowali, uczynił Bóg i Panem, i Mesjaszem». Pierwsze nawrócenie Żydów Gdy to usłyszeli, przejęli się do głębi serca: «Cóż mamy czynić, bracia?» - zapytali Piotra i pozostałych Apostołów. «Nawróćcie się - powiedział do nich Piotr - i niech każdy z was **ochrzci się w imię Jezusa Chrystusa** na odpuszczenie grzechów waszych, a weźmiecie w darze Ducha Świętego. Bo dla was jest obietnica i dla dzieci waszych, i dla wszystkich, którzy są daleko, a których powoła Pan Bóg nasz». 40 W wielu też innych słowach dawał świadectwo i napominał: «Ratujcie się spośród tego przewrotnego pokolenia!». Ci więc, którzy przyjęli jego naukę, **zostali ochrzczeni**. I przyłączyło się owego dnia około trzech tysięcy dusz.

Dzieje Apost. 8:12, BT

Lecz kiedy uwierzyli Filipowi, który nauczał o królestwie Bożym oraz o imieniu Jezusa Chrystusa, zarówno mężczyźni, jak i kobiety **przyjmowali chrzest**.

Dzieje Apost. 8:13, BT

Uwierzył również sam Szymon, a kiedy **przyjął chrzest**, towarzyszył wszędzie Filipowi i zdumiewał się bardzo na widok dokonywanych cudów i znaków.

Dzieje Apost. 8:14—17, BT

Kiedy Apostołowie w Jerozolimie dowiedzieli się, że Samaria przyjęła słowo Boże, wysłali do niej Piotra i Jana, 15 którzy przyszedli i modlili się za nich, aby mogli otrzymać Ducha Świętego. 16 Bo na żadnego z nich jeszcze nie zstąpił. Byli jedynie **ochrzczeni w imię Pana Jezusa**. 17 Wtedy więc wkładali [Apostołowie] na nich ręce, a oni otrzymywali Ducha Świętego.

Dzieje Apost. 8:25—40, BT

Kiedy dali świadectwo i opowiedzieli słowo Pana, udali się w drogę powrotną do Jerozolimy i głosili Ewangelię w wielu wioskach samarytańskich. 26 «Wstań i idź około południa na drogę, która prowadzi z Jerozolimy do Gazy: jest ona pusta» - powiedział anioł Pański do Filipa. A on poszedł. Właśnie wtedy przybył do Jerozolimy oddać pokłon Bogu Etiop, dworski urzędnik królowej etiopskiej, Kandaki, zarządzający całym jej skarbcem, i wracał, czytając w swoim wozie proroka Izajasza. «Podejź i przyłącz się do tego wozu!» - powiedział Duch do Filipa. Gdy Filip podbiegł, usłyszał, że tamten czyta proroka Izajasza: «Czy rozumiesz, co czytasz?» - zapytał. A tamten odpowiedział: «Jakżeż mogę [rozumieć], jeśli mi nikt nie wyjaśni?» I zaprosił Filipa, aby wsiadł i spoczął przy nim. A czytał ten urywek Pisma: Prowadzą Go jak owcę na rzeź, i jak baranek, który milczy, gdy go strzygą, tak On nie otwiera ust swoich. W Jego uniżeniu odmówiono Mu słuszności. Któż zdoła opisać ród Jego? Bo Jego życie zabiorą z ziemi. «Proszę cię, o kim to Prorok mówi, o sobie czy o kimś innym?» - zapytał Filipa dworzanin. A Filip wychodząc z tego [tekstu] Pisma opowiedział mu Dobrą Nowinę o Jezusie. W czasie podróży przybyli nad jakąś wodę: «Oto woda - powiedział dworzanin - cóż przeszkadza, **abym został ochrzczony?**» I kazał zatrzymać wóz, i obaj, Filip i dworzanin, zeszli do wody. I **ochrzcili go**. A kiedy wyszli z wody, Duch Pański porwał Filipa i dworzanin już nigdy go nie widział. Jechał zaś z radością swoją drogą. A Filip znalazł się w Azocie i głosił Ewangelię od miasta do miasta, aż dotarł do Cezarei

Dzieje Apost. 9:18, BT

Natychmiast jakby łuski spadły z jego oczu i odzyskał wzrok, i **został ochrzczony**.

Dzieje Apost. 10:37, BT

Wiecie, co się działo w całej Judei, począwszy od Galilei, **po chrzcie**, który głosił Jan.

Dzieje Apost. 10:43—48, BT

Wszyscy prorocy świadczą o tym, że każdy, kto w Niego wierzy, przez Jego imię otrzymuje odpuszczenie grzechów». Kiedy Piotr jeszcze mówił o tym, Duch Święty zstąpił na wszystkich, którzy słuchali nauki. I zdumieli się wierni pochodzenia żydowskiego, którzy przybyli z Piotrem, że dar Ducha Świętego wylany został także na pogan. Słyszeli bowiem, że mówią językami i wielbią Boga. 47 Wtedy odezwał się Piotr: «Któż może **odmówić chrztu** tym, którzy otrzymali Ducha

Świętego tak samo jak my?» I **rozkazał ochrzcić ich** w imię Jezusa Chrystusa. Potem uprosili go, aby zabawił jeszcze kilka dni.

Dzieje Apost. 16:14—15, BT

Przysłuchiwała się nam też pewna "bojąca się Boga" kobieta z miasta Tiatyry imieniem Lidia, która sprzedawała purpurę. Pan otworzył jej serce, tak że uważnie słuchała słów Pawła. Kiedy **została ochrzczona** razem ze swym domem, poprosiła nas: «Jeżeli uważacie mnie za wierną Panu - powiedziała - to przyjdźcie do mego domu i zamieszkajcie w nim!». I wymogła to na nas.

Dzieje Apost. 16:25—34, BT

O północy Paweł i Syłas modlili się, śpiewając hymny Bogu. A więźniowie im się przysłuchiwali. Nagle powstało silne trzęsienie ziemi, tak że zachwiały się fundamenty więzienia. Natychmiast otworzyły się wszystkie drzwi i ze wszystkich opadły kajdany. Gdy strażnik zerwał się ze snu i zobaczył drzwi więzienia otwarte, dobył miecza i chciał się zabić, sądząc, że więźniowie uciekli. «Nie czyń sobie nic złego, bo jesteśmy tu wszyscy!» - krzyknął Paweł na cały głos. Wtedy [tamten] zażądał światła, wskoczył [do lochu] i przypadł drżący do stóp Pawła i Sylasa. A wyprowadziwszy ich na zewnątrz rzekł: «Panowie, co mam czynić, aby się zbawić?» «Uwierz w Pana Jezusa - odpowiedzieli mu - a zbawisz siebie i swój dom». Opowiedzieli więc naukę Pana jemu i wszystkim jego domownikom. Tej samej godziny w nocy wzięli ich z sobą, obmyli rany i **natychmiast przyjął chrzest** wraz z całym swym domem. 34 Wprowadził ich też do swego mieszkania, zastawił stół i razem z całym domem cieszył się bardzo, że uwierzył Bogu.

Dzieje Apost. 18:8, BT

Przełożony synagogi, Kryspus, uwierzył w Pana z całym swym domem, wielu też słuchaczy korynckich uwierzyło i przyjmowało **wiarę i chrzest**.

Dzieje Apost. 18:25, BT

Znał on [Apollos] już drogę Pańską, przemawiał z wielkim zapalem i nauczał dokładnie tego, co dotyczyło Jezusa, znając tylko **chrzest Janowy**.

Dzieje Apost. 19:1—6, BT

Kiedy Apollos znajdował się w Koryncie, Paweł przeszedł okolice wyżej położone, przybył do Efezu i znalazł jakichś uczniów. Zapytał ich: «Czy otrzymaliście Ducha Świętego, gdy przyjęliście wiarę?» A oni do niego: «Nawet nie słyszeliśmy, że istnieje Duch Święty». «Jaki więc **chrzest przyjęliście?**» - zapytał. A oni odpowiedzieli: «**Chrzest Janowy**». «Jan udzielał **chrztu nawrócenia**, przemawiając do ludu, aby uwierzyli w Tego, który za nim idzie, to jest Jezusa» - powiedział Paweł. Gdy do usłyszeli, przyjęli **chrzest w imię Pana Jezusa**. A kiedy Paweł włożył na nich ręce, Duch Święty zstąpił na nich. Mówili też językami i prorokowali. Wszystkich ich było około dwunastu mężczyzn.

Dzieje Apost. 19:4, BT

Gdy to usłyszeli, **przyjęli chrzest** w imię Pana Jezusa.

Dzieje Apost. 22:16, BT – Słowa Ananiasza do Pawła, który był świeżo po widzeniu Jezusa w drodze do Damaszku, był niewidomy, już uwierzył, że Jezus jest Mesjaszem, Synem Boga Żywego

Dlaczego teraz zwlekasz? **Ochrzczij się i obmyj z twoich grzechów**, wzywając Jego imienia!

Dzieje Apost. 26:28, BT ŚMIESZEK

Na to Agryppa do Pawła: Niewiele brakuje, a przekonałbyś mnie i zrobił ze mnie chrześcijanina.

List do Rzymian 6:3—4, BT

Czyż nie wiadomo wam, że my wszyscy, którzyśmy otrzymali **chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa**, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć?

Zatem przez **chrzest zanurzający nas** w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe życie - jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca.

1 list do Koryntian 13—16

Czyż Chrystus jest podzielony? Czyż Paweł został za was ukrzyżowany? Czyż w imię Pawła zostaliście **ochrzczeni**? Dziękuję Bogu, że prócz Kryspusa i Gajusa nikogo z was nie **ochrzciłem**. Nikt przeto nie może powiedzieć, że w imię moje został **ochrzczony**. Zresztą, prawda, **ochrzciłem** dom Stefanasa. Poza tym nie wiem, czym ochrzcił jeszcze kogoś. Nie posłał mnie Chrystus, abym **chrzcił**, lecz abym **głosił Ewangelię**, i to nie w mądrości słowa, by nie zniweczyć Chrystusowego krzyża.

1 list do Koryntian 10:2, BT

Wszystcyśmy bowiem w jednym Duchu **zostali ochrzczeni**, [aby stanowić] jedno Ciało: czy to Żydzi, czy Grecy, czy to niewolnicy, czy wolni. Wszystcyśmy też zostali napojeni jednym Duchem.

List do Galatów 3:22—27, BT

Do czasu przyjścia wiary byliśmy poddani pod straż Prawa i trzymani w zamknięciu aż do objawienia się wiary. Tym sposobem Prawo stało się dla nas wychowawcą, [który miał prowadzić] ku Chrystusowi, abyśmy z wiary uzyskali usprawiedliwienie. Gdy jednak wiara nadeszła, już nie jesteśmy poddani wychowawcy. Wszystcy bowiem dzięki tej wierze jesteście synami Bożymi - w Chrystusie Jezusie. Bo wy wszyscy, którzy **zostaliście ochrzczeni w Chrystusie**, **przyoblekliście się w Chrystusa**.

List do Efezjan 4:3—6, BT

Usiłujcie zachować jedność Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój. Jedno jest Ciało i jeden Duch, bo też zostaliście wezwani do jednej nadziei, jaką daje wasze powołanie. Jeden jest Pan, jedna wiara, **jeden chrzest**. Jeden jest Bóg i Ojciec wszystkich, który [jest i działa] ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich.

List do Kolosan 2:12, BT

Jak więc przejęliście naukę o Chrystusie Jezusie jako Panu, tak w Nim postępujcie: zapuśćcie w Niego korzenie i na Nim dalej się budujcie, i umacniajcie się w wierze, jak was nauczono, pełni wdzięczności. Baczcie, aby kto was nie zagarnął w niewolę przez tę filozofię będącą czczym oszustwem, opartą na ludzkiej ~~tylko~~ tradycji, na żywiołach świata, a nie na Chrystusie. W Nim

bowiem mieszka cała Pełnia: Bóstwo, na sposób ciała, bo zostaliście napełnieni w Nim, który jest Głową wszelkiej Zwierzchności i Władzy. I w Nim też otrzymaliście obrzezanie, nie z ręki ludzkiej, lecz Chrystusowe obrzezanie, polegające na pełnym wyrzuceniu się z ciała grzesznego, jako razem z Nim pogrzebani **w chrzcie**, w którym też razem zostaliście wskrzeszeni przez wiarę w moc Boga, który Go wskrzesił. I was, umarłych na skutek występków i "nieobrzezania" waszego [grzesznego] ciała, razem z Nim przywrócił do życia. Darował nam wszystkie występki, skreślił zapis dłużny obciążający nas nakazami. To właśnie, co było naszym przeciwnikiem, usunął z drogi, przygwoździwszy do krzyża. Po rozbrojeniu Zwierzchności i Władz, jawnie wystawił [je] na widowisko, powiódłszy je dzięki Niemu w triumfie

1 List do Tymoteusza 3:6 (o doглядaczu zboru)

Nie [może być] **świeżo ochrzczony**, ażeby wbiwszy się w pychę nie wpadł w diabelskie potępienie.

List do Hebrajczyków 6:1—3 BT

Dlatego pomijając podstawowe nauki o Chrystusie przenieśmy się do tego, co doskonałe, nie zakładając ponownie fundamentu, jaki stanowią: pokuta za uczynki martwe (*Gdyż miłości chcę, a nie ofiary, i poznania Boga, nie całopaleń. Ozeasza 6:6; Mateusza 6:13*) i [wyznanie] wiary w Boga, **nauka o chrztach** i nakładaniu rąk, o powstaniu z martwych i sądzie wiecznym. A i to uczynimy, jeśli Bóg pozwoli.

1 List Piotra 3:19—21, BT

Gdyż i Chrystus raz za grzechy cierpiał, sprawiedliwy za niesprawiedliwych, aby was przywieść do Boga; w ciele wprawdzie poniósł śmierć, lecz w duchu został przywrócony życiu. W nim też poszedł i zwiastował duchom będącym w więzieniu, Które niegdyś były nieposłuszne, gdy Bóg cierpliwie czekał za dni Noego, kiedy budowano arkę, w której tylko niewielu, to jest osiem dusz, ocalało przez wodę.

Przekład dosłowny

Tej (wody) odpowiednikiem jest zanurzenie, które i **nas teraz zbawia**, a jest nie pozbyciem się brudu ciała, lecz —> skierowanym do Boga wezwaniem dobrego sumienia (zanurzenie nim jest), przez zmartwychwstanie Jezusa Pomazańca.

Komentarz Achim

Cała nauka nowego testamentu mówi o zbawieniu z łaski przez wiarę w Jezusa Chrystusa, któremu towarzyszy zanurzenie w imię Jezusa Chrystusa (lub Ojca i Syna i Ducha Świętego). Chrzest jest według Piotra apelem dobrego sumienia do samego Boga przez Jezusa. Jest wołaniem – przyjmij mnie przez Jezusa Chrystusa! Utożsamiam się z Nim! Potrzebuję się w Niego ubrać. Wierzę, że przez zaufanie Mu będę zbawiona/zbawiony. Wyznaję Go Panem! (Rzymian 10:9), wyznaję, że został wskrzeszony z martwych (Rzymian 10:9). To, że Piotr nazywa chrzest zbawiającym musi być rozumiane w kontekście. Jednocześnie pokazuje to jak ważny i naturalny jest ten krok w życiu chrześcijanina. Na podstawie powyższych fragmentów wiemy, że chrzest zawsze następował po zrozumieniu dobrej wiadomości (ewangelii), czyli po uwierzeniu w Jezusa.

